

Vonnisnummer / griffienummer 2017/ 433
Notitienummer parket GE66.97.1069-13
Datum van uitspraak 7 maart 2017
Naam beklaagden 1. 2. I

**Rechtbank van eerste aanleg
Oost-Vlaanderen,
afdeling Gent
strafzaken**

Vonnis

kamer G30d – 1 rechter

Aangeboden op
Niet te registreren

HOGER BEROEP:

op 4 april 2017 door
op 20 april 2017 door het OVB tegen

(rebel.)

(rebel.)

het terrein te hebben opgehoogd (met grond waarin bovendien fijn en grof tot zeer grof inert materiaal zichtbaar aan de oppervlakte is waar te nemen) met ongeveer 35 cm tot ongeveer 50 cm (cf. stuk 5 e.v., 39 e.v.) en de aangevoerde grond te hebben opengevoerd (cf. stuk 17)

te : , op een niet nader te bepalen datum, in de periode van 01.11.2013 tot en met 02.12.2013

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 6.1.1., al. 1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

PROCEDURE

1. De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

De dagvaardingen werden regelmatig betekend.

Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

De dagvaarding werd overgeschreven op het hypotheekkantoor te Gent op 30 december 2016. De dagvaarding vermeldt de kadastrale omschrijving van het onroerend goed en identificeert de eigenaar ervan zoals voorgeschreven door de wetgeving inzake hypotheek.

De dagvaarding werd ingeschreven in het vergunningenregister.

De beklaagden werden gedagvaard om te verschijnen op de terechtzitting van 7 februari 2017.

2. De rechtbank nam kennis van:

- de vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur, eiser tot herstel;
- de vordering van de procureur des Konings, uitgesproken door J. Ameloot, substituut-procureur des Konings;
- het verweer van de eerste beklaagde, vertegenwoordigd door meester Christine Van Der Sype in de plaats van meester Arnold Cornelissen, beiden advocaat te 9940 Evergem, Langerbrugsestraat 13-16 A.

De tweede beklaagde liet verstek.

STRAFRECHTELIJK

Feiten

3. De eerste beklaagde is eigenaar en gebruiker van een perceel landbouwgrond aan de | : te

De tweede beklaagde is aannemer van grondwerken.

Het perceel is volgens het gewestplan EEKLO-AALTER (Koninklijk Besluit 24 maart 1978) gelegen in een reservatiegebied in functie van de met onderliggend agrarisch gebied.

Het gebied is effectief overstromingsgevoelig.

4. Op 8 november 2013 stelde de gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar van Eeklo vast dat het perceel werd opgehoogd met behulp van een kraan. Er werd een stakingsbevel gegeven dat op 20 november 2013 door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur werd bekrachtigd.

Op 2 december 2013 stelde de gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar vast dat er toch nog werken waren uitgevoerd.

Er was geen stedenbouwkundige vergunning voor het wijzigen van het reliëf.

5. De eerste beklaagde verklaarde op 11 februari 2014:

"Het is zo dat ik sinds de jaren '90 eigenaar ben van het perceel gelegen te . Ikzelf ben de enige eigenaar, de akte spreekt enkel op mijn naam.

Ik heb er weet van dat dit een stuk landbouwgrond is. De bedoeling is om zoals jaren het land te blijven gebruiken om maïs en dergelijk te kweken.

De (te), kwam mij enige tijd terug melden dat er achter de in grond op overschot ligt. Betrokkene betreft een kennis van mij en heeft een eigen bedrijf aangaande grondwerken.

Daar het stuk grond gelegen te . . . een enorm nat stuk betreft en bijgevolg niet optimaal is om te boeren, besloot ik, na mij te informeren, die grond op overschot op mijn stuk te storten om het zo wat droger te houden. De bedoeling was om het perceel een 30-tal cm te verhogen met als enige reden het droger maken van het perceel. Van tal van andere boeren hoorde ik dat een minieme ophoging (tot 30cm) toegestaan is. Wanneer ik in de omtrek kijk zie ik dat dit inderdaad wel veel gebeurt.

Nadat ik dit had vernomen, besloot ik dat . . . de grond op het perceel mocht komen storten. De bovengrond (landbouwgrond) diende te worden verwijderd om dan later terug op de zavelgrond te storen. De werken hebben slechts een 2-tal dagen geduurd. De bovenlaag werd enkel nog maar afgehaald. Er werd nog geen enkele grond opgevoerd, en dit is tot op heden nog altijd het geval.

Om kort samen te vatten zijn de enige werken die gebeurd zijn. Het afhalen van de bovenlaag landbouwgrond (met als doel ophogen met zavelgrond, maar deze is er nooit gekomen) en deze dan uiteindelijk terug effen leggen daar de werken werden stilgelegd.

Op een gegeven moment werd in kennis gesteld van het feit dat de werking stilgelegd dienden te worden. We besluiten dan om de werken gewoon te stoppen.

Ik zei dit tegen . . . en deelde hem mee om gewoon alles terug toe te gooien en terug effen te leggen. Dit gebeurde na de stillegging en werd door jullie diensten aanzien als een verbreking van de stillegging. Ik was mij hiervan niet bewust Ik dacht dat ik alles terug diende te brengen in de staat van voorheen.

Verder kan ik hieromtrent niets meer verklaren.”

6. De tweede beklaagde verklaarde op 25 februari 2014:

“Heden neem ik kennis van de reden van dit verhoor en kan ik jullie diensten het volgende verklaren.

Voorafgaand aan dit verhoor, heb ik geen overleg gepleegd met mijn raadsman.

Het is zo dat ik zelfstandige ben inzake grondwerken. Op een gegeven moment is . . . naar mij gekomen met de vraag of ik geen grond op overschot had om in . . . zijn stuk grond op te hogen. Het is zo dat . . . een goede kennis is daar er een soort van familieband is.

Ik vertelde dat er inderdaad een overschot aan grond was maar deelde aan mee dat hij alvorens de werken liet uitvoeren hij zich moest vergunnen bij de gemeente.

Later kreeg ik telefoon van dat hij zich geïnformeerd had en dat een ophoging tot 50 cm niet vergund moest worden, (later bleek dat zijn stuk grond in overstromingsgebied ligt en dus wel een vergunning nodig is). Met dit gegeven ben ik dan aan de werken begonnen. Het enige dat ik gedaan heb is de bovenlaag verwijderd (de zwarte grond) met het oog op storten van de zavelgrond.

Ik vernam van dat de werken toch niet toegestaan waren en vroeg mij alles terug te leggen zoals voorheen. Alzo handelde ik dan ook. Ik wist niet dat op dit moment reeds de werken werden stilgelegd en dat dit bijgevolg niet meer mocht.

Samengevat kan ik dus zeggen dat mijn inbreng enkel was: het afhalen van de bovenlaag om deze dan uiteindelijk terug te leggen. Er werd geen grond aangevoerd.

Ikzelf heb nooit contact had met uw diensten met de melding dat de werken stil werden gelegd.

Verder kan ik niets meer verklaren."

7. De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur stelde op 19 maart 2015 vast dat het perceel wel was opgehoogd en dat de aangevoerde grond vervuild was.

Beoordeling

8. De tweede beklaagde is aannemer van grondwerken.

De telastlegging moet wat hem betreft worden aangevuld met de verzwarende omstandigheid van artikel 6.1.1., tweede lid VCRO, namelijk met de omstandigheid dat het misdrijf gepleegd werd door instrumenterende ambtenaren, vastgoedmakelaars en andere personen die in de uitoefening van hun beroep of activiteit onroerende goederen kopen, verkavelen, te koop te huur zetten, verkopen of verhuren, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen ontwerpen en/of opstellen of personen die bij

die verrichtingen als tussenpersonen optreden bij de uitoefening van hun beroep, namelijk als aannemer van grondwerken.

9. De beklaagden houden voor dat enkel de teeltlaag werd afgegraven en dat die na de stillegging der werken terug werd gelegd zonder dat er andere grond werd aangevoerd en het perceel verhoogd werd.

Op 18 april 2014 stelde de politie vast dat er geen verhoging van het perceel te zien was en dat het zich op dezelfde hoogte bevond als de aangrenzende.

In tegenstelling tot wat de politie vaststelde, stelde de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur op 19 maart 2015 vast dat het met het blote oog zichtbaar was dat het perceel wel was opgehoogd en duidelijk hoger lag dan de omliggende percelen, en dat het perceel bovendien bezaaid lag met inert afval, gaande van fijn gezeefde grond, grond met fijne steenslag, plastic, hier en daar ijzer maar vooral grof tot zeer grof steenpuin en soms asfaltresten.

Daarvan werden foto's genomen.

Op foto 18 en 25 is te zien dat het perceel werd opgehoogd.

De beklaagden weigerden opnieuw verhoord te worden.

De eerste beklaagde spreekt zichzelf tegen. Uit zijn brief van 6 augustus 2015 (stuk 95) blijkt dat er wel degelijk vrachten 'grond' werden aangevoerd. Vermits die niet verwijderd werden, werd het perceel wel degelijk opgehoogd.

De aangetroffen vervuilde grond is duidelijk ook niet dezelfde als de teeltlaag die verwijderd werd en zou teruggelegd zijn.

De uitleg van de beklaagden is ongeloofwaardig.

10. De beklaagden beschikten niet over de vereiste stedenbouwkundige vergunning.

De telastlegging is bewezen.

De verzwarende omstandigheid in hoofde van de tweede beklaagde is eveneens bewezen.

Straffen

11. Krachtens artikel 6.1.1. VCRO kunnen de feiten worden bestraft met een gevangenisstraf van 8 dagen tot 5 jaar en met een geldboete van 26 tot 400.000 euro of met één van die straffen alleen in hoofde van een natuurlijke persoon, en, ingevolge art. 7bis en 41bis §1 Strafwetboek met een geldboete van 500 tot 800.000 euro in hoofde van een rechtspersoon.

In geval van verzwarende omstandigheid is de minimumstraf echter een gevangenisstraf van 15 dagen en/of een geldboete van 2.000 euro in hoofde van een natuurlijke persoon (en een geldboete van 2.000 euro in hoofde van een rechtspersoon).

12. De beklaagden hebben de misdrijven in professioneel verband gepleegd. Zij handelden ook uitgaande van de verwerpelijke opvatting dat bouwmisdrijven en het herstel ervan niet ernstig worden genomen.

De beklaagden hebben het eigen belang gesteld boven het belang dat de gemeenschap heeft bij een goede ruimtelijke ordening.

In het bijzonder hebben zij geen enkel oog gehad voor de gevolgen die dergelijke terreinophogingen kunnen hebben voor het waterbergend vermogen en voor de nadelige gevolgen van overstromingen elders als gevolg van dergelijke ingreep.

De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur wijst erop dat volgens de watertoetskaarten de percelen nog in 2012 overstroomd zijn en dat juist door die ophogingswerken de waterbeheersing in het gebied ernstig verstoord en gehypothekeerd wordt op lange termijn.

Uit het strafdossier blijkt bovendien dat de grond vervuild was.

Winstbejag was de drijfveer. De tweede beklaagde door op een goedkope manier van overtollige grond af te geraken, de eerste door zijn perceel landbouwproductiever te maken.

De feiten zijn een schoolvoorbeeld van wat een gangbare praktijk geworden is om her en der op een goedkope en illegale manier grondoverschotten kwijt te geraken waarbij aannemers op systematische wijze landbouwers gebruiken om hun zogenaamde 'waterzieke gronden' te verbeteren.

Daarbij vervalsen de aannemers de concurrentie met collega's die bij het maken van offertes wel de kosten van een legale verwijdering in rekening brengen.

De boer denkt zijn voordeel te doen. De aannemer doet in elk geval zijn voordeel. Hij laat zich al dan niet betalen om verontreinigde grond te verwijderen zonder dat het hemzelf iets kost.

De schadelijke gevolgen zijn vaak voor de landbouwer maar in elk geval voor de gemeenschap die zich geconfronteerd ziet met de zware gevolgen van de toenemende overstromingen.

De op te leggen straffen moeten duidelijk maken dat de naleving van de regels ter bescherming van de ruimtelijke ordening en het leefmilieu ernstig genomen moet worden en dat de beklaagden zich niet ongestraft boven de wet kunnen stellen.

De straffen moeten ook van aard zijn de beklaagden ervan te weerhouden opnieuw dergelijke feiten te plegen.

Bovendien moet ook rekening worden gehouden met de maatschappelijke kost die door de beklaagden veroorzaakt wordt in de vorm van de noodzakelijke inzet van mensen en middelen voor de handhaving. De inzet van inspectiediensten, politie en justitie betekent voor de gemeenschap een grote kost.

Bij het bepalen van de straffen houdt de rechtbank ook rekening met de omvang van de inbreuk en de onderscheiden rol van de beklaagden.

Een geldboete moet ook van die aard zijn dat zij ontmoedigt nog langer de wet te overtreden of aanzet tot een afweging van pakkans en economisch voordeel.

De eerste beklaagde werd driemaal veroordeeld door de politierechtbank en werd in 2012 veroordeeld door het hof van beroep te Gent wegens een milieu-inbreuk.

De tweede beklaagde werd in 2007 in het Verenigd Koninkrijk veroordeeld tot 16 jaar wegens illegale handel in verdovende middelen en werd éénmaal veroordeeld door de politierechtbank.

STEDENBOUWKUNDIG HERSTEL

13. De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur deelde op 23 oktober 2015 zijn herstellvordering mee aan het openbaar ministerie.

De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur vordert het herstel in de oorspronkelijke staat door het opnieuw afgraven van het terrein naar het oorspronkelijk niveau zodat het inert zichtbaar bovenliggend materiaal en het dieper liggend inert materiaal (in de grond gedrukt door het op- en afrijden tijdens de ophogingswerken) verzameld wordt om vervolgens samen met de afgeschraapte bodem vervoerd te worden naar een erkende stortplaats.

De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur vordert het herstel te doen uitvoeren binnen de 3 maanden en dit onder verbeurte van een dwangsom van 100 euro per dag vertraging.

De Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid gaf op 24 september 2015 een positief advies.

14. De herstellvordering werd afdoende gemotiveerd en is noch onwettig, noch kennelijk onredelijk.

Het herstel werd nog niet uitgevoerd en is nog steeds noodzakelijk ter vrijwaring van de goede ruimtelijke ordening.

15. Gelet op de omvang van de gevorderde werken is een termijn van 3 maanden voldoende als hersteltermijn.

16. Het opleggen van een dwangsom als drukkingsmiddel voor het uitvoeren van het bevolen herstel is eveneens noodzakelijk. Het bedrag ervan kan door de rechter bepaald worden zelfs zonder een specifiek gevorderd bedrag of hoger dan het gevorderde bedrag.

Het volstaat dat een dwangsom gevorderd wordt.

Een dwangsom van 100 euro per dag moet worden opgelegd gelet op het talmen om over te gaan tot het herstel.

Het bestuur heeft er namelijk belang bij dat de veroordeelden zelf de veroordeling tot het herstel nakomen gelet op de beperkte

overheidsmiddelen, de zware procedure van aanbesteding en de lange tijd nodig voor een ambtshalve uitvoering.

Tenslotte heeft de gemeenschap er baat bij dat dit ten spoedigste gebeurt. Een dwangsom is daartoe het meest efficiënte middel.

17. De veroordeling tot herstel blijft de grondslag voor het verhaal op de beklaagden van de kosten van een eventueel ambtshalve herstel door de bevoegde overheid of voor een verhaal van herstelkosten die de nieuwe eigenaar in voorkomend geval zou moeten maken als gevolg van de door de beklaagden gepleegde feiten.

BURGERRECHTELIJK

18. Ingevolge artikel 4 van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering houdt de rechtbank de burgerlijke belangen ambtshalve aan.

KOSTEN en BIJDAGEN

19. De beklaagden moeten worden veroordeeld tot de gerechtskosten zoals hierna begroot.

20. De beklaagden moeten elk een wettelijk verplichte bijdrage betalen voor de financiering van het "Bijzonder Fonds tot Hulp van de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders" (artikel 29, tweede lid van de Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale bepalingen). Deze bijdrage bedraagt 200 euro (met opdecimen). Deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf.

21. De beklaagden moeten ook elk een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken betalen (artikel 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken). Deze vergoeding bedraagt 51,20 euro.

Om deze redenen, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935;
art. 1, 2, 3, 7, 38, 39, 40, 41, 50, 66, 100 Strafwetboek;
alsook de overige wetsbepalingen aangehaald in huidig vonnis

de rechtbank, rechtsprekend op **tegenspraak** ten aanzien van
en **bij verstek** ten aanzien van

Vult de dagvaarding aan als volgt:

"de eerste en de tweede

A.

(...)

te , op een niet nader te bepalen datum, in de periode van
01.11.2013 tot en met 02.12.2013

(...)

de tweede

met de verzwarende omstandigheid van artikel 6.1.1., tweede lid VCRO, namelijk met de omstandigheid dat het misdrijf gepleegd werd door instrumenterende ambtenaren, vastgoedmakelaars en andere personen die in de uitoefening van hun beroep of activiteit onroerende goederen kopen, verkavelen, te koop te huur zetten, verkopen of verhuren, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen ontwerpen en/of opstellen of personen die bij die verrichtingen als tussenpersonen optreden bij de uitoefening van hun beroep, namelijk als aannemer van grondwerken."

STRAFRECHTELIJK

Veroordeelt | voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde telastlegging A tot een **geldboete van 1.000 euro**, vermeerderd met 50 opdecimen tot 6.000 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.

Veroordeelt | voor de hierboven omschreven, aangevulde en bewezen verklaarde telastlegging A tot een **geldboete van 2.000 euro**, vermeerderd met 50 opdecimen tot 12.000 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.

STEDENBOUWKUNDIG HERSTEL

Beveelt op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur het **herstel** op de percelen gelegen te : (noordkant
) , kadastraal gekend als
, eigendom van | geboren te | op
, wonende te |

door het opnieuw afgraven van het terrein naar het oorspronkelijk niveau zodat het inert zichtbaar bovenliggend materiaal en het dieper liggend inert materiaal (in de grond gedrukt door het op- en afrijden tijdens de ophogingswerken) verzameld wordt om vervolgens samen met de afgeschraapte bodem vervoerd te worden naar een erkende stortplaats.

Deze werken moeten worden uitgevoerd binnen een termijn van **3 maanden** vanaf de dag waarop dit vonnis definitief is.

Zegt voor recht dat op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur door _____ en

_____ **elk een dwangsom van 100 euro** zal worden verbeurd per dag vertraging in de nakoming van dit bevel, te rekenen vanaf het verstrijken van de termijn van 8 maanden vanaf de dag waarop dit vonnis definitief is.

Zegt voor recht dat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur en het college van burgemeester en schepenen, indien het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd binnen voormelde termijnen, **ambtshalve in de uitvoering** ervan kunnen voorzien, overeenkomstig artikel 6.1.46 VCRO, op kosten van de veroordeelden.

GERECHTSKOSTEN en BIJDAGEN

Veroordeelt _____ en _____

_____ hoofdelijk tot betaling van de gerechtskosten gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie en begroot op 101,04 euro, vermeerderd met de kosten van betekening van dit vonnis in hoofde van de tweede beklagde.

Veroordeelt _____ en _____

_____ **ELK** tot betaling van een **bijdrage** aan het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders van 25 euro, vermeerderd met 70 opdecimen tot 200 euro.

Veroordeelt _____ en _____

_____ **ELK** tot betaling van een **vaste vergoeding** voor beheerskosten van 51,20 euro.

BURGERRECHTELIJK

Houdt ambtshalve de burgerrechtelijke belangen aan.

Dit vonnis werd uitgesproken in openbare terechtzitting van de dertigste kamer van de correctionele rechtbank Oost-Vlaanderen, afdeling Gent op **7 maart 2017**, bestaande uit Jan Van den Berghe, rechter en Margo Delporte, griffier, in aanwezigheid van Joyce Ameloot, substituut-procureur des Konings.

Margo Delporte

Jan Van den Berghe

Voor gelijkvormige uitgifte afgeleverd aan de afdelingsprocureur des Konings, dienstig voor **INSPECTIE RWO (afdeling inspectie)**, ten titel van bestuurlijke inlichting.

Gent, 11 APR. 2017

De griffier,

Saskia Van Durme
griffier

EXPEDITIERECHT: BI